

— no EKL 43. panta, ciktāl šīs tiesību normas attiecas uz īpašajām tiesībām, kas paredzētas minētā 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;

2) Itālijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 247, 20.10.2007.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 26. marta spriedums (Landgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Turgay Semen/Deutsche Tamoil GmbH

(Lieta C-348/07) (¹)

(Direktīva 86/653/EEK — 17. pants — Pašnodarbināti tirdzniecības pārstāvji — Līguma izbeigšana — Tiesības uz zaudējumu atlīdzību — Atlīdzības apmēra noteikšana)

(2009/C 113/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Turgay Semen

Atbildētājs: Deutsche Tamoil GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Landgericht Hamburg* — Padomes 1986. gada 18. decembra Direktīvas 86/653/EEK par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem (OV L 382, 17. lpp.) 17. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Tirdzniecības pārstāvja tiesības uz atlīdzību pēc līguma izbeigšanas — Šās atlīdzības apmēra noteikšana gadījumā, ja ienākumi no darījumiem ar klientiem, ko ir piegādājis tirdzniecības pārstāvis, pārsniedz izdevumus, ko veido šim starpniekam izmaksājamā komisijas nauda

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1986. gada 18. decembra Direktīvas 86/653/EEK par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka tirdzniecības pārstāvja atlīdzība automātiski tiek ierobežota līdz komisijas naudas summai, kuru tirdzniecības pārstāvis ir zaudējis, izbeidzot līgumiskās attiecības, pat ja ienākumi, kurus turpina gūt pilnvarotājs, ir jāuzskata par lielākiem;
- 2) Direktīvas 86/653 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pilnvarotājs ietilptu sabiedrību grupā, šajā grupā ietilpstošu sabiedrību gūtie ienākumi principā netiktu uzskatīti par daļu no pilnvarotāja ienākumiem un tie nebūtu jāņem vērā, aprēķinot tirdzniecības pārstāvja tiesības uz atlīdzību.

(¹) OV C 235, 6.10.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 12. marta spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-458/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Telekomunikācijas — Direktīva 2002/22/EK — Universālais pakalpojums — Pienākums nodrošināt, lai lietotājiem būtu pieejama gadagrāmata un visaptverošs telefona uzzīņu dienests)

(2009/C 113/15)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Braun un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes, pārstāvis, L. Morais, advogāds)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.) 5. panta 1. un 2. punkta un 25. panta 1. un 3. punkta pārkāpums — Atsevišķu abonentu neiekļaušana universālajā gadagrāmatā

Rezolutīvā daļa:

- 1) nenodrošinot to, lai lietotājiem faktiski būtu pieejama vismaz viena visaptveroša gadagrāmata un vismaz viens visaptverošs telefona uzzīņu dienests atbilstoši 5. panta 1. un 2. punkta, kā arī 25. panta 1. un 3. punkta noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva), Portugāles Republika nav izpildījusi tai šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- 2) Portugāles Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 297, 8.12.2007.